

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **B.B.**, so sídlom v H.H., IČO : X.X., proti povinným **1/ T. L., 2/ Ing. M. L.**, obom bývajúcim v H.H., v dovolacom konaní zastúpených JUDr. J. B., advokátom so sídlom v H.H., **o vymoženie 1 602,17 EUR (48 267,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5 Er 73/2007, o dovolaní povinného 2/, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 13. augusta 2008 sp. zn. 3 CoE 45/2008, 3 CoE 49/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie povinného 2/ **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné (exekučný súd) uznesením z 18. júla 2007 č.k. 5 Er 73/07-20 námietky povinného 2/ proti exekúcii aj proti trovám exekúcie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v námietkach uvádza hmotno-právne skutočnosti, ktoré v exekučnom konaní nemožno uplatňovať.

Exekučný súd ďalej uznesením z 11. apríla 2008 č.k. 5 Er 73/07-34 nepriznal povinnému 2/ oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Poukázal na ustanovenie § 138 ods. 1 O.s.p. s tým, že vyzval povinného, aby v lehote 15 dní od doručenia súdu doložil vyplnené tlačivo o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch na preukázanie svojich tvrdení uvádzaných v žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Keďže povinný tak neurobil, jeho žiadosti nevyhovel.

Krajský súd v Prešove (ako súd odvolací) prejednal bez nariadenia pojednávania odvolania podané povinným 2/ a uznesením z 13. augusta 2008 sp. zn. 3 CoE 45/2008, 3 CoE 49/2008 rozhodol tak, že odvolanie povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Humenné z 18. júla 2007 č.k. 5 Er 73/07-20 odmietol a uznesenie Okresného súdu Humenné z 11. apríla 2008 č.k. 5 Er 73/07-34 zmenil tak, že priznal povinnému 2/ oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 50 %. Odvolanie podané proti prvému rozhodnutiu považoval za neprípustné a odvolanie povinného 2/ proti druhému rozhodnutiu považoval za čiastočne dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie povinný 2/. Nesúhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu. Uviedol, že dôvody uvedené v odvolaniach, námietkach a v iných podaniach sú relevantné a právom sa domáha zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa, ním vydaných uznesení, ako aj uznesenia krajského súdu. Poukázal na možné pochybenia súdov, ktoré nastali v pôvodnom, základnom konaní.

Oprávnený sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie povinného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu v časti, v ktorej odmietol odvolanie povinného 2/, nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto proti tejto časti rozhodnutia podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

V časti, v ktorej odvolací súd rozhodol o oslobodení od súdnych poplatkov, dovolanie žalovaného síce smeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo sčasti zmenené rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), avšak išlo o zmenu, ktorou bolo dovolateľovi sčasti vyhovené. Právo podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu Občiansky súdny poriadok priznáva len tomu účastníkovi, ktorému bola týmto rozhodnutím spôsobená určitá ujma na právach odstrániteľná práve tým, že odvolací súd na základe ním podaného dovolania napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zruší. Keďže o takúto vec v prípade dovolateľa nejde, nie je jeho dovolanie proti zmeňujúcej časti napadnutého uznesenia, týkajúcej sa oslobodenia od súdnych poplatkov, prípustné subjektívne.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodíť ani z tohto zákonného ustanovenia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však oprávnenému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová